

Corneliu CRISTESCU

Corneliu CRISTESCU s-a născut la 02.iulie.1949, în localitatea Crevedia Mică, județul Giurgiu, unde a făcut clasele elementare. A absolvit liceul *Dimitrie Bolintineanu* din Bolintin Vale, în anul 1967. De profesie este inginer mecanic de petrol, fiind absolvent, promoția 1972, al Facultății de Mașini și Utilaj Petrolier, din cadrul Institutului de Petrol Ploiești. A lucrat timp de 48 de ani în cercetare-proiectare, în 3 institute de cercetări, fiind autor a numeroase studii și proiecte de cercetare. În anul 1998 devine *doctor inginer* la Universitatea Politehnica din București, iar în anul 2000 a făcut o specializare în *Structuri inteligente* (Smart Structures) de roboți și manipolatoare la CISM-Centrul Internațional de Științe Mecanice din orașul Udine, din Italia. Acum lucrează ca *Cercetător Științific Principal gradul I*, în Institutul de Cercetări pentru Hidraulică și Pneumatică din București. Este pasionat de istorie și literatură, în mod special de poezie. Scrie poezii din liceu, dar a publicat în ultimii ani.

Activități literare și istorice

Cercul Scriitorilor Ingineri și în Cercul Inginerilor Epigramiști din AGIR (Asociația Generală a Inginerilor din România); Clubul de istorie și Asociația pentru Cultură și Tradiție Istorică Bolintineanu, din Bolintin Vale.

Activități publicistice

Suplimentele literare *Literar Ing* și *Ing-Epigrama*, ale ziarului *Univers Ingineresc*, al AGIR, unde publică poezii și cronici literare; *Revista Bogdania*, revistă de creație și cultură, a Asociației Cultural-Umanitară Bogdania din Focșani, ca *redactor* din anul 2017, publică poezii și cronici literare; *Revista Convorbiri literar-artistice*, publică curent poezii și cronici literare; *Revista Gândul Anonimului*, publicație a Cenaclului *Anonimul*, publică poezii; *Revista Amprentele Sufletului*, revistă de cultură, artă și literatură: poezii; *Revista Independența Română. Independența prin cultură*, a Fundației Literar-Istorice *STOIKA*; *Revista SUD*, editată de *Asociația pentru Cultură și Tradiție Istorică Bolintineanu* din Bolintin Vale, unde publică cronici de evenimente și povestiri istorice; *Revista română de versuri și proză*, a Societății Scriitorilor Români; poezii; *Revista Buletin de Carei*, unde publică poezii; *Revista Luceafărul de Vest*, publică cronici literare și poezii; *Revista Opinia Națională*, publică poezie (debut cu poezia *Eminescu este în noi*), *Revista: Buletinul AGIR*, Nr. 1, ianuarie-martie 2015, a

publicat un eseu filosofic care a fost prezentat la Simpozionul Național Interdisciplinar „Știință și artă - interferențe și complementarități”, Constanța, în martie 2015, eseu intitulat: „Interferențe conceptuale între inginerie și filozofia lui Lucian Blaga”.

Volume publicate

Volumul de debut: *Poezie și Inginerie–Antologie a poeziilor nepublicate*, Editura AGIR, 2016; *Poeziile copilăriei*, împreună cu: Doina Bârcă, Viorel Martin, Nicolae Vasile și Rodica Vătăman Subțirelu, Editura Amanda Edit, Sinaia, 2017; *Poeziile inimii–La șaptezeci de ani, din suflet, pentru suflet*, Editura SUD, Bolintin Vale, 2020; *Poezie și armonie–Din mintea și inima mea, pentru mintea și inima voastră*, Editura Ghepardul, București, 2021.

Prezență în antologii

Ingineri Scriitori și Publiciști, de Nicolae Vasile și Ioan Ganea-Christu, Editura AGIR, București, 2017; *Poeți și Scriitori Contemporani în Regal Eminescian. Antologie literară*, edițiile 2017, 2018, 2019 și *Scriitori Români Uniți în Cuget și Simțiri la Centenarul Marii Uniri. Antologie literară*, 2018, de Eugenia Enescu-Gavrilescu, la Editura Editgraph, Buzău; *Poemele Unirii. Antologie de poezie contemporană*, Editura Waldpress, Timișoara, 2018, editată de Dumitru Buțoi, dedicată Centenarului România-100; *Grupul de la Bolintin–Antologie de poezie și proză*, de Dan Florică și Gabriel Dragnea, Editura Rawex Coms, București, 2018; *Almanah UZPR 1919-2019*, coordonator Dumitru Buțoi; Editura Waldpress, Timișoara, 2020; *Pandemia... nebunia!* (Coronavirusariada 2020), coordonator: Antoneta Rădoi, Editura Amanda Edit, 2020; *Bicentenar Tudor Vladimirescu (1821-2021)*, antologie realizată de Any Drăgoianu și Gabi-Cristinel Roșianu, Editura Măiastra, Târgu Jiu, 2021.

Extrase din referințe critice

Aflat la debutul său literar, sub formă de carte, Corneliu Cristescu trăiește intens toate evenimentele vieții, familiei, prietenilor, foștilor colegi, fostelor instituții unde a lucrat și le transformă în poezie. Este o poezie foarte dedicată care individualizează trăirea, dar reduce cumva din generalitatea acesteia. Omul Corneliu Cristescu este un poem vivanț motiv pentru care cred că este mai ușor să scrii poezie inspirată de modul dânsului de a fi, decât să comentezi poemele lui, pentru că trăirea proprie a autorului este mai sensibilă decât reușește el să o transforme în lirism. Este vorba, mai degrabă, de o construcție epică versificată. Autorul trăiește liric dar se exprimă epic. Lipsesc anumite elemente caracteristice poeticului, ca legătură a omului cu divinitatea, cu haosul, cu infinitul, acestea fiind înlocuite de un implacabil aspect al predictibilului. Asta nu înseamnă că nu este interesant, dacă reușim să trecem de formă și să explorăm fondul unei vieți pline de sensibilitate. (...) Noi ne facem datoria să îi sugerăm extinderea ariei de așteptare în concordanță cu trăirea poetică a autorului. (...) Poezia *Viața, clipă de veșnicie* (Intuindu-l pe Lucian Blaga) ...este una din cele mai reprezentative, unde filozofia învinge, totuși, tehnica. (...) Debutul în volum al poetului ne dezvăluie o trăire intensă. (...) Îi doresc un viitor volum care să arate o redirectionare lirică preponderentă și, de ce nu, un viitor în care cititorii să și

uite că poetul Corneliu Cristescu a fost cândva și inginer. Trăirea sa poetică autentică îi dă acest drept. (**Nicolae Vasile**, scriitor, jurnalist, membru UZPR, din prefața la volumul *Poezie și inginerie*)

Parcurgând cu atenție și satisfacție volumul *Poezie și inginerie*, semnat de domnul Corneliu Cristescu, având ca subtitlu al său precizarea *Antologie a poeziilor nepublicate*, pe o perioadă de câteva decenii, am avut privilegiul de a constata și apoi, de a mă convinge de adevărul, a cărui formulare este cuprinsă în chiar titlul acestei consemnări: *În ADN-ul inginerului Corneliu Cristescu este la ea acasă poezia*. Acest volum reprezintă, de fapt, o autobiografie lirico-epică, (...), cu certe virtuți poetice. (...) O spun, cu toată convingerea că, prin această carte, avem dovada că inginerul și poetul Corneliu Cristescu fac casă bună împreună. Dacă inginerul, prin realizările de pînă acum se află la apogeu, poetul, a cărui fidelitate față de muza sa, e atât de îndelungată (calitate majoră în orice realizare), are nevoie de mai multă îndrăzneală și diversificare a ariei de inspirație și, dacă nu uită, că la capătul unei îndelungate așteptări, întotdeauna, găsești ceea ce ai căutat, sigur că, singurul îndemn pe care i-l dau, din toată inima, este să continue. Felicitări și fiți convinși că atât domnul Nicolae Vasile cât și eu, credem că avem dreptate, iar datoria de a ne-o dovedi, o aveți dumneavoastră. Mult, mult succes! (**Geo Călugăru**, scriitor, membru USR și UZPR, despre volumul *Poezie și inginerie*, *Revista Bogdania*, Nr. 35-36, mai-iunie, pag. 70)

Prima carte de poezie a domnului Corneliu Cristescu ne relevă un cronicar al vieții, care transpune în poezie evenimentele mai importante legate de profesie, de familie, de prieteni, de locurile pe care le-a vizitat, de evenimentele la care a participat. (...) Voi căuta în cartea d-lui Corneliu Cristescu pasajele de poezie adevărată, care transmit emoție, care au un fior liric specific, deși au, poate, și o încărcătură epică, dar nu preponderentă. (...) Eterna întrebare despre rostul omului pe pământ îl frământă și pe autor, ca în poezia *Sonet de iarnă: Când iarna își întinde mantia ei de nea,/ Și albul ei feeric cuprinde tot pământul,/ Eu caut în miez de noapte esența și cuvântul;/ Spre care țintă oare, se scurge viața mea?* (...) Zestrea de poezie a domniei sale va spori și cu alte viitoare cărți. Dacă va mai insista un pic, pe viitor, și la partea de prozodie, putem spune că domnul Corneliu Cristescu, este un poet format, are talent, are imagine, are un fir logic și are ce spune în poezie. Îi așteptăm cu nerăbdare viitoarele cărți. (**Viorel Martin**, scriitor, epigramist, membru USR, despre volumul *Poezie și inginerie*)

Corneliu Cristescu debutează literar cu cartea *Poezie și inginerie*, la Editura AGIR, în 2016. Cartea cuprinde o prefață de inginer-scriitor-profesor Nicolae Vasile, un cuvânt al impricinatului autor (...), sonete, cronici istorice, idile, elegii, versuri de dragoste, versuri ocazionale (pentru colegi, prieteni, meserie, facultate, familie etc.). *Sonetul unui ghocel* este vârful poeziei sale, sonet-meditație: *În colțul de pădure, sub raza lui de soare,/ Prin frunzele căzute în poiană,/ Cu clopotul de-argint, făptură diafană,/ Plăpând și cu sfială, un ghiocel apare.// (...) La fel și printre oameni se-ntâmplă câteodată,/ Ca unul cu puterea să schimbe lumea-apare,/ Și-ncepe-o nouă eră, cu mintea-i luminată.// Dar capete înguste, prin crunta răzbunare,/ Stârnită de invidii, îl încolțesc; și iată,/ El e strivit și cade sub propria-i valoare!* (**Florin Grigoriu**,

scriitor, jurnalist, membru al Societății Scriitorilor Români, despre *Poezie și inginerie*, *Medalioane critice*-Volumul III, Editura Amanda Edit, 2018, pag. 102)

Autorul timp de aproape 50 de ani a scris poezii, a doua pasiune după cea de inginerie și a reușit printr-o tematică variată să ne ofere, cu dragoste și prețuire, o antologie a versurilor nepublicate. Exprimarea poetică, trăirea lirică este a unui om cu o experiență vastă, pe coordonatele științei și tehnicii, dar și în cadrul afirmării sale în familie și societate. În volum, sunt înserate poezii istorice, dedicații unor mari personalități românești, unor colegi și în toate se găsesc iubirea de aproapele, respectul pentru înaintașii valoroși, dragostea față de familie și de țară. (**Ionel Marin**, poet, publicist, editor, despre volumul *Poezie și inginerie*, în revista *Bogdania*, Anul IV, Nr. 29-30/2016, pag. 102-103)

Citindu-i cartea nu e greu să-ți dai seama că este un om hâtru, glumeț bine dispus, pus pe șotii de bun simț. (...) Autorul de poezie, poetul Corneliu Cristescu intră în literatură dinspre anecdotă (pe care o utilizează cu mult succes prin felul cum scrie, privește și trăiește realitatea înconjurătoare), parodie și epigramă. (...) Scribe sonete, care presupun un talent deosebit, ele relevând piscuri ale creației sale poetice.. (...) Poezia sa intră în amănuntele vieții unui om dotat cu multă inteligență și putere de muncă, iar preocupările sale lirice merg nu numai până la, dar și în tainele familiei și societății umane. (...) Cartea sa ne introduce în labirintul de gânduri și idei al unui contemporan al nostru ce-și trăiește viața, profesia, iubirea cu intensitatea specifică cotelor înalte, și care vine să lărgască orizontul poetic al literaturii române. (**Dan Florică**, poet, despre volumul *Poezie și inginerie*, din *Grupul de la Bolintin-antologie de poezie și proză*, Editura RawexComs, București, 2018, pag. 41- 47)

Demesul liric al dr. ing. Corneliu Cristescu ne întărește convingerea că și pe plan literar poate fi considerat doctor. Oferindu-ne o poezie plină de sensibilitate, simțire și firesc, pune la un loc de cinste relația de familie. Adevărat om împlinit, omagiază locuri dragi, zilele copilăriei, casa părintească, natura, alcătuind un buchet de frumusețe și mireasmă a versului reușit. Înzestrat cu arta comunicării și redării frumosului, are o evoluție poetică îndrăzneță, marcând uneori teme foarte exacte. (**Doina Bârcă**, poet, scriitor și jurnalist, despre volumul *Poezie și inginerie*, în revista *Independența română. Independența prin cultură*, Anul 2, Nr. 22, 2016)

Un titlu mai potrivit al acestei cărți nici nu se putea găsi. Și nici o altă editură care s-o finalizeze. Și nici un public mai potrivit care s-o deguste la lansare, decât colegii de breaslă: ingineri scriitori sau scriitori ingineri care se regăsesc în majoritatea versurilor omologate în acest raport. (...) N-ar fi avut așa ușurință în versificație dacă n-ar fi citit multă poezie. Și am mai remarcat ceva: tâlcul specific, poanta estompată, dar pusă cu precizie la locul ei, inginerește, ca într-un lanț de cote. Ne-a dăruit această carte din plăcerea și bucuria de a scrie și nu cu gândul de a face carieră în literatură. (...) Sunt sigur că microbul de care s-a contaminat înaintea acestei prime cărți nu-i va da pace, mai ales că i-am apreciat și înclinația pentru recenzii, dovedind un spirit pătrunzător de observație și analiză. E mare inginerie să scrii ... poezie!" (**Ioan Ganea-Christu** scriitor, epigramist, despre *Poezie și inginerie*, din *Mica gospodărie*, Editura AGIR, București, 2020, pag. 94)

Poetul Corneliu Constantin Cristescu, la a doua sa carte; după patru ani de la debutul editorial în anul 2016, cu cartea *Poezie și Inginerie*, poetul Corneliu Constantin Cristescu este din nou prezent pe piață cu a doua sa carte intitulată : *Poeziile inimii. La șaptezeci de ani, din suflet, pentru suflet!* (...) Abia pătruns în atmosfera cărții, ai impresia că parcurgi o carte de dragoste. (...) Dar dacă citești mai departe și ai în minte denumirea cărții, îți dai seama, de la bun început, că un eveniment ce a devenit copleșitor a determinat apariția acesteia. Se recunoaște stilul din prima carte: inconfundabil ca tip de vers, ca modalitate de a gândi poetic, ca atitudine, ca haz de necaz, ca mod de a privi viața în sensul ei pozitiv. Dar și modul său epic de a scrie.

(...) În cartea de față, poetul Corneliu Cristescu ne lămurește pe înțelesul oricăruia, nu numai sintagma fiului risipitor, ci se ocupă cu atenție și de alte noțiuni biblice cum sunt: binele și răul, păcatul originar, chipul lui Dumnezeu, rugăciunea, Iisus Hristos, Sfânta Maria etc. Din capitolul trei al cărții, remarc poezia care dă totodată și titlul capitolului respectiv, *Poemele celor duși... (Cei duși în ceruri, printre stele,/ La ei mă voi gândi mereu,/ Sunt păzitorii vieții mele,/ Trimișii mei la Dumnezeu//)* (...), dar (...) și de universul său familial (...) (*Un gând din viața de odinioară,/ Mă poartă-n timp în anii mei dintâi,/ Eram în casa noastră de la țară;/ Părinții mei și-o casă de copii!//*). (...) Folosește atât versul popular cât și cel pe care îl impune alura sa intelectuală de cercetător. (**Dan Florică**, poet, din prefața la volumul *Poeziile inimii*)

La șaptezeci de ani de acasă, și de un fir de iarbă-ți pasă! Ajuns la poezia *Cei duși din satul meu*, ultima din volumul *Poeziile inimii*, (...) am avut deodată revelația titlului consemnării mele despre autor și, mă sfiesc s-o afirm, acestei, de ținut și de luat aminte, izbânzi poetice, a distinsului autor.

Într-adevăr, la vârsta Domniei sale, modalitatea mărturisirii sieși și celor considerați părți din sufletul său, nu puteau fi decât din *suflet, pentru suflet*. E vârsta la care a văzut, auzit și simțit atâtea, încât și, sunt sigur de aceasta, Dumnezeu i-a dăruit acea rarisimă calitate a omului deplin realizat, de a nu uita cei șapte ani de acasă, mereu invocați și, când elogiem pe cineva, dar și când nu suntem mulțumiți de calitatea lor umană, anii aceștia, prin sporirea zestrei acumulate, datorate de icoanele numite părinți, pe măsura devenirii întru destin, mă îndreptățesc, referindu-mă la poetul Corneliu Cristescu, să spun că a împlinit *șaptezeci de ani de acasă...*

Așa stând lucrurile, ale cui sunt aceste poezii, mărturisiri lirice tulburătoare, dacă nu ale inimii, atât de generoase și simțitoare a poetului Corneliu Cristescu? (...)

Doamne, cât de tulburător ocean de simțire umană este cuprinsă în adresarea poetului către inima sa, căreia îi închină aceste poeme!: *Inimă, inima mea,/ Cât de mult te mai durea,/ Nu aveai cui a te plânge,/ Când durerea te străpunge./ N-aveai cui să spui că doare,/ Inimă, inimă mare!* (...). (**Geo Călugăru**, scriitor, jurnalist, membru al USR și UZPR, despre volumul *Poeziile inimii*, Revista *Bogdania*, nr. 81-82, martie-aprilie, 2021)

Ce se poate spune despre scriitorul Corneliu C. Cristescu? El poate fi definit prin două cuvinte: *poezie și inginerie*, exact ca denumirea volumului ...din 2016. (...) CCC-

ul cochetează și cu poezia bună, poezia de dragoste: *Eram ca și Romeo-ndrăgostit/ Iar ea frumoasă ca o Julietă./ (Eram ca și Romeo...)*.

Și poezia nostalgică aduce o notă aparte celui mai recent volum al lui CCC: *Poeziile inimii. La șaptezeci de ani, din suflet pentru suflet*, (...) iar poezia religioasă ne încântă prin sinceritatea trăirii: *În veacul ce va fi să vie,/ Ne rugăm de veșnicie/ Către Cel-Fără-Sfârșit,/ Închinat și proslăvit,/ (Hristos-soarele dreptății)*. Crevedia natală trezește poetului duioase amintiri: */Acolo-am învățat ce e frumos,/ Despre curaj și despre frică,/ Acolo l-am aflat eu pe Hristos,/ În biserica din Crevedia Mică!/. Scrie Cornele! Scrie că ai talent și Țara are nevoie și de ingineri... dar și de poeți! (**Viorel Martin**, poet, epigramist, membru al USR, despre volumul *Poeziile inimii*)*

(...) Volumul *Poeziile inimii*, intitulat sugestiv și convingător, reprezintă de fapt un buchet parfumat de poezii oferit de poetul Corneliu Cristescu rudelor apropiate, confrăților și publicului cititor. (...) Citind poeziile te copleșește sensibilitatea, gingășia trăirilor și sentimentelor, amintiri care reînfloresc în inima oricărui cititor, retrăind astfel perioade din viață. (...) Cu certitudine volumul *Poeziile inimii*, reprezintă un testament poetic al autorului, o prezentare a propriei vieți, dar și o imensă bucurie de a dăruii celor apropiați, semenilor, neamului românesc mesaje și frânturi din inima sa, mare și luminoasă, spre folos în mântuirea sufletului nostru și al neamului. Respectul, dragostea față de Dumnezeu, Hristos, soarele dreptății și Sfânta Maria sunt poteci ce ne duc către normalitate. (...) Această a treia carte este o bijuterie literară și prin faptul că oferă cititorilor posibilitatea realizării unei inedite călătorii poetice prin vârstele și treptele vieții, dar și un plus de originalitate și farmec specific poezilor care scriu din suflet pentru sufletul semenilor. (**Ionel Marin**, poet, publicist, editor, despre volumul *Poeziile inimii*, în revista *Bogdania*, nr. 81-82, 2021)

Citind poeziile dlui Cristescu, crezi, cu toată ființa ta, că viața este guvernată de forța divinității, și chiar îi dedică un capitol din volum: *Poemele Divinității*. Poezia sa plină de trăire adevărată, scrisă *din suflet pentru suflet*, poate fi privită, înțeleasă și ca o evocare-omagiere a persoanelor speciale din inima sa, cu dragoste, nostalgie, iubire, dar și o aducere aminte despre cei ce nu mai sunt. (...) Cuprinde tot ce înseamnă familie, cu ramuri de rudenie într-o îmbrățișare tandră, de versuri construite cu farmec și pricepere. Născut în Crevedia Mică, scrie în tinerețe o odă a durerii cu îndoiala dintre rău și bine, cu teama de bătrânețe, făcând acest lucru cu încredere și iubire. Bogația de trăiri asociate inimii ne innobilează și reprezintă cele mai profunde emoții ale sale. Paradisul său salvat este darul vieții. (...) Bucuria citirii volumului, imi dă sentimentul că am intrat pe o poartă secretă în sufletul unui OM sensibil, cu drag de scris, capabil de sentimente trainice, cu mare prețuire pentru trăirile puse în versurile sale meșteșugite cu mireasmă de valoare poetică. (**Doina Bârcă**, poet, jurnalist, despre volumul *Poeziile inimii*, *Independența Română. Independența prin Cultură*, Nr. 69, 2021, pag. 58-59)

Structurată pe trei capitole, cartea este un adevărat cadou, o recunoștință Celui care i-a ajutat și i-a mai permis, la șaptezeci de ani, să zboare chiar cu „aripa frântă”. În primul capitol ne prezintă tocmai *inima* cu trăirile frumoase de-a lungul vieții, dar și cu visul urât dintr-o dimineață. Inspirat din cartea sfântă a creștinismului, pe care o pomenește frecvent, întregul capitol *Poemele divinității* – poate fi o lecție de religie

pentru copii și adulți deopotrivă. (...) În ultimul capitol, sensibilul autor, beneficiarul unei dragoste simple, curată și adevărată, a închinat câte un gând nostalgic celor mai apropiați membri ai familiei care i-au marcat viața și care și-au găsit odihna după o viață pe meleagurile natale. (...) Cred că, așa, chiar cu „aripa” bandajată, mai are timp și resurse pentru a ne mai delecta cu astfel de scrieri. (**Ioan Ganea-Christu**, scriitor, epigramist, despre volumul *Poeziile inimii*, în *Literar ing*, Nr. 33-2021, p. 17)

Di Corneliu C. Cristescu își face un cadou la împlinirea unei vârste rotunde – o carte cu titlul *Poeziile inimii. La șaptezeci de ani, din suflet, pentru suflet*, apărută la Editura SUD, o editură tânără din Bolintin Vale

(...) Corneliu C. Cristescu este un sentimental lucid, care își organizează trăirile, cugetările, după o „inginerie” poetică personală, unde prevalează ideea, observația pe care dorește să le comunice, optând pentru o exprimare simplă, directă, mizând pe autenticitatea trăirii. În poeziile sale nesofisticate, fluxul liric se înscrie pe făgașul unei prozodii clasice, autorul fiind încă un exemplu ce atestă că în aproape fiecare român locuiește un poet care, mai devreme sau mai târziu, se afirmă, sub presiunea încărcăturii sale sufletești. Tematica este largă, dezvoltând motivele general uzitate: iubirea, trecerea timpului, locul nașterii ca pecete formatoare.

(...)Interesantă este înclinația spre dimensiunea reflexivă privind condiția omului, glosând asupra precarității și efemerității ființei umane supusă nu numai provocărilor timpului, ci și vicisitudinilor naturii, societății etc. Ca mai toți poeții ce cugetă asupra mersului vremii și al lumii, și Corneliu C. Cristescu accesează planul spiritual, al credinței, scriind poezii pline de căldură și emoție despre Dumnezeu, Fecioara Maria, Iisus Hristos, Sfântul Ioan Botezătorul etc. Credința se configurează concret în tradițiile din satul natal, unde sunt rădăcinile, legăturile cu familia personală ori cu cea lărgită a comunității trăitoare aici. Versurile din recenta carte dezvăluie un poet cu o inimă mare, dăruind semenilor tot ce a strâns de-a lungul a șapte decenii de viață, muncă, iubire și încredere că existența noastră poate avea și o parte luminoasă... (**Victoria Milescu**, poet, membră USR, în: revista SUD, Nr. 5-6 (242-243), 2021, pag. 15, despre volumul *Poeziile inimii*)

De la Max Blecher la Corneliu C. Cristescu, poezia inimii transpusă în cuvinte s-a metamorfozat în cântec, grație suferinței prin care le-a fost dat să treacă autorilor, durere sublimată de puritatea trăirii și de sinceritatea mărturisirii. (...)

Versurile domnului Corneliu C. Cristescu sunt o infuzie de armonie.

(...) Tema *timpului* care se scurge ireversibil este tratată în manieră epică de cuprinsul volumului, care se dorește o trecere în evidență a marilor momente ale existenței omenești a poetului. (...) Dar teama de *mister*, de *marea trecere*, rămâne la Corneliu C. Cristescu, la fel cum rămâne și în paginile lui Max Blecher. *Mi-e teamă de o bătrânețe care doare, O bătrânețe-n boală, rea, hapsână, O bătrânețe-n care se și moare, Chiar dacă ai ce trebuie la ... mână* (...). Nu e nici disperare și nici resemnare în versurile domnului Corneliu C. Cristescu. Este o matură evocare lirică a valorilor fundamentale ale existenței omenești. (...) În toată tradiția poeziei românești, simbolismul inimii este asociat cu aceste caracteristici (ale inimii), căci inima comunică mai mult decât mintea. (...) Orientarea verticală a existenței omenești are străfulgerări spirituale și un puternic fundament creștin în *Poeziile inimii* de Corneliu C. Cristescu. (...) Precum în Antichitate, inima era considerată sursa dorințelor, a

emoțiilor, dar și a înțelepciunii, tot astfel în poezia lui Corneliu C. Cristescu *Poezia inimii* este o mărturie a tuturor acestor trăiri. (...) Așa se întâmplă în versurile *Poeziilor inimii* de Corneliu C. Cristescu, iar mesajul fundamental al versurilor este acela că pe drumul din pădurea existenței, omul este doar unul aflat lângă ceilalți, un lujer de *trestie gânditoare*, cum ar fi spus Blaise Pascal. (**Luiza Marinescu**, despre volumul *Poeziile inimii*, din *The poems of hearts: From Max. Blecher to Corneliu C. Cristescu*, în: *Journal of Romanian Literary Studies*, Issue Nr. 24/2021, p. 111-122)

Ceea ce impresionează plăcut în poezia Domniei Sale este faptul că folosește ca procedeu pregnant, metafora afectivității. Prin aceasta, intensifică trăirile sale sufletești, exprimându-le la temperatura deosebitei sale sensibilități. (...) Acest fapt este de interes, atât pentru înțelegerea sensibilității și gândirii sale, dar și pentru a examina evoluția ca formă a poeziei sale. (...) Reproduc cele două motto-uri, care au acoperire în calitatea artistică a realizării poeziilor sale: Motto 1: *Poezia este un veșmânt în care ne îmbrăcăm iubirea și moartea!*- Lucian Blaga. Motto 2: *Poezia este o formă a extazului, ridicându-se deasupra contingentului și rațiunii*- Abatele Bremond. Prin poeziile sale, autorul exprimă trăirile sale de o copleșitoare sinceritate. (...) Iată ce și cum o spune poetul însuși: "Sunt conștient că viața mea are un scop și o țintă predefinită, iar la întrebarea care este idealul meu suprem, răspund: *Idealul meu ce vreau să fie/ E s-avem o lume-n arme !*" (...) Acestea sunt părți preexistente în sufletul său, insuflate de *Harul Divin* care i-a dăruit și capacitatea de a le dezvălui semenilor, ca prin trăirile ce vor fi asimilate din poeziile sale, în care *poezia și armonia* sunt pârgurile decisive ale influențării și conectării sufletelor cititorilor la beneficiile acestor valori. (...) Dovedindu-ne-o de la un volum la altul, poetul Corneliu Cristescu ni se înfățișează dârz, netemător, dorind să-și facă știute sentimentele ce-i însoțesc faptele și exprimarea atât de profundă a sentimentelor față de România. (**Geo Călugăru**, scriitor, publicist, membru USR și UZPR, din prefața la volumul *Poezie și armonie*)

Numai viața poate naște viață. Numai trăirile omenești pot naște poezii... (...) Corneliu Cristescu a *născut* a treia carte în care continuă cu perseverență să scrie despre armonia în familie, armonia cu divinitatea, cu satul natal pe care l-a părăsit, dar nu l-a uitat și îi mai dă târcoale, cu oamenii pe care i-a întâlnit și cărora le-a dedicat un gând și măcar un rând curat de literat, din mintea și inima sa către mintea și inima cititorului. Și se vede treaba că e pus pe fapte mari; mai coace el ceva în armonie cu tot ce a scris până acum... Felicitări și *...naștere ușoară!* (**Ioan Ganea-Christu**, scriitor, despre volumul *Poezie și armonie*, în *Literar ing*, Nr. 34-2021)

În acest volum de poezii (*Poezie și Armonie*), apărut în 2021, la Editura Ghepardul, descoperim un Corneliu Cristescu nostalgic, găsim poeme dedicate, (...), dar trebuie să punctăm câte ceva, (...) și-aș începe cu concluzia autorului din capitolul IV, capitol în care nu mai găsim nimic altceva, decât aceste patru versete: *În viață sunt evenimente,/ Când ceva se omagiază,/ Le trăiești intens, eminamente,/ Te inspiră, te emoționează*. Citindu-le, ne dăm seama că, *eminamente*, autorul a trăit *intens* evenimente, a omagiat oameni dragi, situații, a fost inspirat și emoționat de tot și toate. (...) M-aș opri un pic la poemul: *Să fiu iertat*, dedicat lui Blaga, spre a-l pune în atenție, nu pe Blaga, (...) ci pe autorul Corneliu Cristescu, fiindcă acest poem

impresionează prin lirismul explicațiilor în versurile: *Să fiu iertat că mi-am permis/ Să tulbur înțelesuri,(...)// Să fiu iertat c-am profanat/ Noianul de gândire/ Pe care Blaga l-a creat,/ Intrând în nemurire!* În cartea de față, subintitulă: *Din mintea și inima mea pentru mintea și inima voastră*, autorul aduce un trecut (cu toate ale lui) în prezent, și-l aduce cu arzătoare nostalgie. Spun asta pentru că, pur și simplu, m-au ars unele amintiri, unele trăiri ale Dlui Cristescu, și cred că până la definitivarea cărții, până a adus-o în lumina tiparului, dumnealui a ars ca o torță pe altarul amintirilor.

României îi declară, sus și tare, (...), să-l audă o lume: *O lume-ntreagă vreau să știe:/ Dintotdeauna, din pruncie,/ De azi încolo, pe vecie:/ Ești patria mea, Românie!* (**Antoneta Rădoi**, scriitor și jurnalist, despre volumul *Poezie și Armonie*, din Revista *Convorbiri literar-artistice*, Nr. 23, iulie-august, 2021)

Extrase din operă

Viața, clipă de veșnicie
(Intuindu-l pe Lucian Blaga)

În timpul cosmic ce se scurge,
Suntem ca-n focuri o scânteie,
Și-n ochi albaștri de femeie,
O lacrimă ce dă, când plânge.

Ne macină pe rând trufia
Și egoismul rău și rece,
Dar timpul pe sub ochi ne trece,
Iar noi dorim tot ...veșnicia!

Și veacul cât va fi să fie,
Trăim în miezul acestei ere,
Cu clipe dulci, dar efemere,
Ne batem pentru veșnicie.

Destinul mi se scurge ferm
Prin spațiile siderale,
Ne vrem cu împliniri astrale,
Nemuritori, cât mai eterni.

Dar viața noastră este clipa
De existență-n univers,
Și-am vrea s-o mai trăim invers,
Când îngerul ne frânge aripa!

Între cer și Pământ

Între cer și pământ,
Toate vin din *Cuvânt!*

Între pământ și cer,
Este-un *Mare Mister!*

Între cer și pământ,
Nu totul e sfânt./.../
Între pământ și cer,
Omul e efemer!

Între cer și pământ,
Sufletul e-n-avânt.
Între pământ și cer,
Sufletul e stingher.

Între cer și pământ,
Se aude un cânt.
Între pământ și cer,
Lerui-ler, lerui-ler!

Floare din Soare

O floare din soare e aici pe pământ,
Ea-ncântă privirea, la viață-i îndemn,
În lume, ea-i parte din *Raiul cel Sfânt*,
Și-n candela vieții e untuldelemn.

Minune de floare pe lume ea este,
Cu chipul de aur; de unde e oare?
Născută-i, se pare, dintr-o sfântă poveste,
Că-apare a fi fiica ...*Regelui Soare!*

Regină în *Raiul de flori* pe pământ,
Dar de la Domnul, pentru om, se-nțelege,

Născută-i, se pare, direct din
Cuvânt,
Oglindă fidelă a *Soarelui-Rege*!

Săgeți de lumină din galben de aur,
Răsar radial și trimise spre Cer,
Pare creată de un altfel de faur;
Scânteii de lumină din scump
giuvaier!

În miezul corolei, sunt o mie de flori,
Semințe se coc și mustesc de unsoare,
În lanul de plante, sunt o mie de Sori,
Corola ne pare și ea un mic Soare.

Ce sfântă ne pare a *Soarelui floare*,
Minune-ntre flori, din culori curcubeu,
Căci ea se întoarce mereu către Soare,
Precum un creștin ce crede în Dumnezeu!

Profil literar realizat de **Nicolae VASILE**